Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement
Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 8. November 1941 Wydano w Krakau, dnia 8 listopada 1941 r.	Nr. 104

Tag / dzień — **Inhalt / Treść** — Seite / strona

Verordnung
zur Änderung der Verordnung über die Erhebung einer Einwohnerabgabe.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich.

§ 1

Die Verordnung über die Erhebung einer Einwohnerabgabe vom 27. Juni 1940 (VBlGG I S. 211) wird wie folgt geändert:

1. Der § 1 Abs. 2 erhält folgende Fassung:
   „(2) Am Aufkommen aus der Abgabe werden das Generalgouvernement und die Gemeindeverbände nach näherer Bestimmung des § 5 beteiligt.“
2. Im § 1 Abs. 4 werden im ersten Halbsatz des ersten Satzes die Worte „oder gewöhnlichen Aufenthalt“ gestrichen.
3. Der § 3 Abs. 1 Abschnitt c erhält folgende Fassung:

Rozporządzenie
celem zmiany rozporządzenia o pobieraniu daniny od mieszkańców.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Rozporządzenie o pobieraniu daniny od mieszkańców z dnia 27 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 211) zmienia się jak następuje:

1. § 1 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:
   „(2) W wpływach z daniny mają udział Generalne Gubernatorstwo i związki gmin według bliższego postanowienia § 5.“
2. W § 1 ust. 4 skreśla się w pierwszym półzdaniu, pierwszego zdania, słowa: „lub zwykłego pobytu.“
3. § 3 ust. 1 rozdział c otrzymuje następujące brzmienie:

„c) bei Personen, deren Einkommensteuer durch Steuerbescheid veranlagt wird, bei einem Einkommen

von mehr als 10 000 Zloty bis 15 000 Zloty . . . . 50 Zloty
von mehr als 15 000 Zloty bis 20 000 Zloty . . . . 75 Zloty
von mehr als 20 000 Zloty bis 30 000 Zloty . . . . 100 Zloty
von mehr als 30 000 Zloty bis 40 000 Zloty . . . . 125 Zloty
von mehr als 40 000 Zloty bis 50 000 Zloty . . . . 150 Zloty
von mehr als 50 000 Zloty bis 100 000 Zloty . . . . 300 Zloty

Für jede weiteren angefangenen 100 000 Zloty erhöht sich der Grundbetrag von 300 Zloty um 500 Zloty.“

4. Der § 3 Abs. 3 erhält folgende Fassung:
„(3) Von der Einwohnerabgabe befreit sind die deutschen Angehörigen der Wehrmacht, der Waffen-SS, der deutschen Polizei, des Reichsarbeitsdienstes und des Zollgrenzschutzes. Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) trifft Bestimmungen zur Beseitigung einer Doppelbesteuerung im Verhältnis zum Reich“.

5. Der § 4 Abs. 2 erhält folgende Fassung:
„(2) Der Hebesatz darf für das Rechnungsjahr 1941 und die folgenden Rechnungsjahre 200 v. H. nicht übersteigen. Ausnahmen bedürfen der Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen).“

6. Im § 5 Abs. 1 Satz 1 wird das Wort „beigetrieben“ ersetzt durch das Wort „erhoben“, im Satz 2 daselbst tritt an die Stelle des Wortes „Finanzämter“ das Wort „Steuerämter“.

7. Der § 5 Abs. 3 erhält folgende Fassung:
„(3) Die kreisangehörigen Gemeinden führen vom Bruttoaufkommen der Abgabe bis zum 10. des nächsten Monats 20 v. H. an die Regierung des Generalgouvernements und 40 v. H. an den Gemeindeverband ab. Der Rest verbleibt ihnen zur Deckung eigener Ausgaben.

8. Im § 5 treten an die Stelle des Abs. 4 die folgenden Absätze:
„(4) Gegen den Abgabebescheid steht dem Abgabepflichtigen binnen einem Monat seit Zustellung des Bescheids die Beschwerde zu.

(5) Die Beschwerde ist bei der Behörde einzulegen, die den Bescheid erlassen hat. Will die Behörde der Beschwerde nicht stattgeben, so hat sie die Beschwerde, falls ein Bürgermeister (Vogt) den Bescheid erlassen hat, dem Kreishauptmann (Stadthauptmann), im übrigen dem Gouverneur des Distrikts zur Entscheidung vorzulegen. Diese Entscheidung ist endgültig.

(6) Auf die Heranziehung zur Einwohnerabgabe in anderer Weise (z. B. Einbehaltung der Einwohnerabgabe durch den Arbeitgeber) finden die Absätze 4 und 5 sinngemäß Anwendung.“

9. Der § 6 wird gestrichen.

§ 2

Die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Gesetzgebung) wird ermächtigt, den Wortlaut

„c) u osób, których podatek dochodowy wymierza się za pomocą nakazu płatniczego

przy dochodzie ponad 10 000 zł do 15 000 zł . . . . . . 50 zł
przy dochodzie ponad 15 000 zł do 20 000 zł . . . . . . 75 zł
przy dochodzie ponad 20 000 zł do 30 000 zł . . . . . . 100 zł
przy dochodzie ponad 30 000 zł do 40 000 zł . . . . . . 125 zł
przy dochodzie ponad 40 000 zł do 50 000 zł . . . . . . 150 zł
przy dochodzie ponad 50 000 zł do 100 000 zł . . . . . . 300 zł

Za każde dalsze rozpoczęte 100 000 zł podwyższa się kwota zasadnicza 300 zł o 500 zł.“

4. § 3 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:
„(3) Od daniny od mieszkańców zwolnieni są niemieccy przynależni do Sił Zbrojnych, do Waffen-SS, do Niemieckiej Policji, do Służby Pracy Rzeszy i Straży Pogranicza Celnego. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) wyda postanowienia celem usunięcia podwójnego opodatkowania w stosunku do Rzeszy.“

5. § 4 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:
„(2) Stawka wymiarowa na rok obrachunkowy 1941 i następne lata obrachunkowe nie może przewyższyć 200%. Wyjątki wymagają zezwolenia Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów).“

6. W § 5 ust. 1 zdanie 1 zastępuje się słowo „pobrana“ słowem „przyjęta“, w zdaniu 2 tamże wstępuje w miejsce słowa „urzędów skarbowych“ (Finanzämter) słowo „Urzędów Skarbowych“ (Steuerämter).

7. § 5 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:
„(3) Gminy, przynależne do powiatu, wpłacają z wpływów brutto daniny do dnia 10 każdego następnego miesiąca 20% do Rządu Generalnego Gubernatorstwa, a 40% do Związku Gmin. Reszta pozostaje im na pokrycie własnych wydatków.

8. W § 5 wstępują w miejsce ust. 4 następujące ustępy:
„(4) Na nakaz płatniczy przysługuje obowiązanemu do opłacenia daniny zażalenie w ciągu jednego miesiąca od doręczenia nakazu.

(5) Zażalenie należy wnieść do władzy, która wydała nakaz. Jeżeli władza nie chce uwzględnić zażalenia, to winna ona przedłożyć zażalenie do rozstrzygnięcia Staroście Powiatowemu, (Staroście Miejskiemu), jeżeli nakaz wydał burmistrz (wójt), zresztą Gubernatorowi Okręgu. Rozstrzygnięcie to jest ostateczne.

(6) Do obowiązku uiszczania daniny od mieszkańców w inny sposób (np. potrącenie daniny od mieszkańców przez pracodawców) stosuje się analogicznie ust. 4 i 5.“

9. § 6 skreśla się.

§ 2

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Ustawodawstwa) do ponownego

der Verordnung über die Erhebung einer Einwohnerabgabe vom 27. Juni 1940 neu bekanntzumachen, und zwar unter dem Tage der Bekanntmachung.

§ 3

(1) Diese Verordnung ist erstmals auf die Einwohnerabgabe für das Rechnungsjahr 1941 anzuwenden.

(2) Die Verordnung über die Erhebung einer Einwohnerabgabe vom 27. Juni 1940 (VBlGG. I S. 211) wird mit den Änderungen dieser Verordnung im Distrikt Galizien mit Wirkung vom 1. August 1941 eingeführt.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

obwieszczenia tekstu rozporządzenia o pobieraniu daniny od mieszkańców z dnia 27 czerwca 1940 r. a to pod datą obwieszczenia.

§ 3

(1) Rozporządzenie niniejsze należy stosować po raz pierwszy do daniny od mieszkańców za rok obrachunkowy 1941.

(2) W Okręgu Galizien (Galicja) wprowadza się rozporządzenie o pobieraniu daniny od mieszkańców z dnia 27 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 211) ze zmianami rozporządzenia niniejszego z mocą od dnia 1 sierpnia 1941 r.

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung
über den Verkehr mit dem Generalgouvernement.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Wer das Generalgouvernement betritt oder verläßt, bedarf einer besonderen Erlaubnis.

§ 2

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) kann besondere Personengruppen allgemein von dem Erfordernis der besonderen Erlaubnis (§ 1) befreien.

§ 3

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) erläßt die erforderlichen Ausführungsbestimmungen im Verwaltungswege; sie bestimmt insbesondere, in welcher Form, von welchen Dienststellen und unter welchen Voraussetzungen die Erlaubnis (§ 1) erteilt wird.

§ 4

(1) Wer das Generalgouvernement ohne die besondere Erlaubnis unbefugt betritt oder verläßt, wird nach der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft, sofern nicht nach anderen Bestimmungen eine höhere Strafe angedroht ist.

(2) Den Strafbescheid erläßt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die Deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und Geldstrafe bis 5 000 Zloty oder auf eine dieser Strafen erkennen.

§ 5

(1) Die Erlaubnis zum Betreten oder Verlassen des Generalgouvernements wird für Deutsche gebührenfrei erteilt.

(2) Im übrigen werden die Gebühren durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) im Verwaltungswege durch Ausführungsbestimmungen festgesetzt. Eine Stempelsteuer wird nicht erhoben.

§ 6

(1) Diese Verordnung tritt am 15. November 1941 in Kraft.

Rozporządzenie
o ruchu z Generalnym Gubernatorstwem.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Kto udaje się do Generalnego Gubernatorstwa lub opuszcza je, potrzebuje specjalnego zezwolenia.

§ 2

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) może zwolnić ogólnie osobne grupy osób od wymagania specjalnego zezwolenia (§ 1).

§ 3

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) wydaje wymagane postanowienia wykonawcze w drodze administracyjnej; postanawia on w szczególności, w jakiej formie, przez jakie placówki służbowe i pod jakimi warunkami udzielane będzie zezwolenie (§ 1).

§ 4

(1) Kto bez specjalnego zezwolenia bezprawnie udaje się do Generalnego Gubernatorstwa lub opuszcza je, podlega karze według rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300), o ile podług innych postanowień nie jest zagrożona cięższa kara.

(2) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym wydaje się niewystarczające, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd może orzec karę więzienia i grzywnę do 5 000 złotych lub jedną z tych kar.

§ 5

(1) Zezwolenia na udanie się do Generalnego Gubernatorstwa lub na opuszczenie go udziela się Niemcom bez opłaty.

(2) Poza tym opłaty ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) w drodze administracyjnej za pomocą postanowień wykonawczych. Opłaty stemplowej nie pobiera się.

§ 6

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1941 r.

(2) Im gleichen Zeitpunkt treten außer Kraft:
1. Die Verordnung über Ein- und Ausreisebewilligungen für das Gebiet des Generalgouvernements vom 26. Oktober 1939 (VBlGG. S. 7),
2. die Erste und Zweite Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 26. Oktober 1939 über Ein- und Ausreisebewilligungen für das Gebiet des Generalgouvernements vom 11. Januar 1940.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą:
1. rozporządzenie o zezwoleniach na wjazd i wyjazd dla obszaru Generalnego Gubernatorstwa z dnia 26 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 7),
2. pierwsze i drugie rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 26 października 1939 r. o zezwoleniach na wjazd i wyjazd dla obszaru Generalnego Gubernatorstwa z dnia 11 stycznia 1940 r.

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Änderung der Verordnung zur Bekämpfung der Preistreiberei.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

Die Verordnung zur Bekämpfung der Preistreiberei vom 21. Januar 1940 (VBlGG. I S. 8) wird wie folgt geändert:

In den §§ 1 bis 5 wird das Wort „Zuchthaus" jeweils durch die Worte „Gefängnis oder Zuchthaus" ersetzt.

Artikel II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie

celem zmiany rozporządzenia celem zwalczania podbijania cen.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I.

Rozporządzenie celem zwalczania podbijania cen z dnia 21 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 8) zmienia się jak następuje:

W §§ 1 do 5 zastępuje się każdorazowo słowo „ciężkie więzienie" słowami „więzienie lub ciężkie więzienie".

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Ergänzung der Verordnung vom 31. August 1940 über die Behandlung feindlichen Vermögens.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Artikel I.

§ 2 der Verordnung über die Behandlung feindlichen Vermögens vom 31. August 1940 (VBlGG. I S. 265) wird wie folgt ergänzt:

Als Nr. 7 ist neu aufzunehmen:
„7. Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken."

Artikel II.

Das im Inland befindliche sowjetische Vermögen ist nach dem Stande vom 30. Juni 1941, bei späterem Anfall nach dem Stande des Anfalls gemäß den Bestimmungen der Verordnung über die Behandlung feindlichen Vermögens vom 31. August 1940 (VBlGG. I S. 265) bis zum 15. Dezember 1941 anzumelden. Vermögen, das nach dem 14. November 1941 anfällt oder von dessen Anfall der Anmeldepflichtige erst nach dem 14. November 1941 Kenntnis erhält, ist binnen einem Monat, nach dem der Anmeldepflichtige Kenntnis erhalten hat, anzumelden.

Rozporządzenie

celem uzupełnienia rozporządzenia z dnia 31 sierpnia 1940 r. o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Artykuł I

§ 2 rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 265) uzupełnia się w sposób następujący:

jako p. 7 należy dodatkowo wstawić:
„7. Związek Socjalistycznych Republik Rad."

Artykuł II

Znajdujący się w kraju majątek sowiecki zgłosić należy według stanu z dnia 30 czerwca 1941 r., przy późniejszym przypadnięciu według stanu przypadnięcia stosownie do postanowień rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 265), do dnia 15 grudnia 1941 r. Majątek, który przypada po dniu 14 listopada 1941 r., lub taki, o którego przypadnięciu obowiązany do zgłoszenia dowiaduje się dopiero po dniu 14 listopada 1941 r., zgłosić należy w przeciągu miesiąca od chwili, gdy obowiązany do zgłoszenia otrzymał wiadomość.

Artikel III.

Als feindliches Vermögen sind bis auf weiteres nicht anzusehen im Inland befindliche Vermögensgegenstände solcher Personen, die am 1. September 1939 in den nach dem deutsch-sowjetischen Grenzvertrag vom 28. September 1939 nebst Zusatzprotokoll vom 4. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. 1940 II S. 3) von der Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken besetzten Gebieten der ehemaligen polnischen Republik einschließlich der von der Union der Sozialistischen Sowjetrepubliken vorübergehend an die frühere Republik Litauen abgetretenen Gebiete ihren Wohnsitz, gewöhnlichen Aufenthalt oder Niederlassung hatten und seit dem 1. September 1939 behalten haben, sofern diese Personen den Vermögensgegenstand vor dem 1. September 1939 erworben haben und er ihnen seitdem ununterbrochen zugestanden hat.

Artikel IV.

§ 20 der Verordnung über die Behandlung feindlichen Vermögens vom 31. August 1940 ist mit der Maßgabe anzuwenden, daß aus Verfügungen, welche über das der Anmeldepflicht unterliegende Vermögen in der Zeit vom 22. Juni 1941 bis zum Tage des Inkrafttretens dieser Verordnung vorgenommen worden sind, Rechte nicht geltend gemacht werden können.

Artikel V.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Artykuł III

Za majątek nieprzyjacielski nie należy uważać aż do odwołania znajdujących się w kraju przedmiotów majątkowych takich osób, które w dniu 1 września 1939 r. miały na obszarach byłej Rzeczypospolitej Polskiej, okupowanych przez Związek Socjalistycznych Republik Rad stosownie do niemiecko-sowieckiego układu granicznego z dnia 28 września 1939 r. wraz z protokółem dodatkowym z dnia 4 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. 1940 r. II str. 3) łącznie z obszarami, odstąpionymi przejściowo byłej republice litewskiej przez Związek Socjalistycznych Republik Rad, swoje miejsce zamieszkania, zwyczajnego miejsca pobytu lub siedzibę oraz od dnia 1 września 1939 r. zatrzymały je, o ile osoby te nabyły przedmiot majątkowy przed dniem 1 września 1939 r. i o ile przedmiot ten od tego czasu należał do nich nieprzerwanie.

Artykuł IV

§ 20 rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 r. należy stosować z tym, że z zarządzeń, przedsięwziętych na majątku, podlegającym obowiązkowi zgłoszenia w czasie od dnia 22 czerwca 1941 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie można dochodzić praw.

Artykuł V

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Beseitigung von Ansteckungsstoffen bei Tierbeförderungen auf Eisenbahnen und im Schiffsverkehr.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Die Eisenbahnverwaltungen des Generalgouvernements sind verpflichtet, Eisenbahnwagen, in denen Pferde, Maultiere, Esel, Rindvieh, Schafe, Ziegen, Schweine, Geflügel oder fremdländische und wilde Tiere befördert wurden, nach jedesmaligem Gebrauch einem Entseuchungsverfahren zu unterwerfen, das geeignet ist, die den Wagen etwa anhaftenden Ansteckungsstoffe vollständig zu tilgen.

(2) Bei der Beförderung der Tiere zum Füttern, Tränken, Befestigen oder zu sonstigen Zwecken benutzten Geräte sind in gleicher Weise zu entseuchen.

(3) Ebenso sind die Rampen, die Ein- und Ausladeplätze und die Viehhöfe der Eisenbahnverwaltungen nach jeder Benutzung durch Tiere der im Abs. 1 genannten Art zu entseuchen.

§ 2

(1) Die Verpflichtung zur Entseuchung der Eisenbahnwagen und der dazu gehörenden Geräte (§ 1 Abs. 1 und 2) obliegt der Eisenbahnverwal-

Rozporządzenie

o usuwaniu zarazków przy przewozie zwierząt kolejami i statkami.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Zarządy kolejowe Generalnego Gubernatorstwa są obowiązane po każdorazowym użyciu poddać wagony kolejowe, w których przewożono konie, muły, osły, bydło rogate, owce, kozy, świnie, drób lub obcokrajowe i dzikie zwierzęta, postępowaniu odkażeniowemu, zdatnemu do całkowitego zniszczenia możliwie pozostałych w wagonie zarazków.

(2) Sprzęty, użyte przy przewozie zwierząt do karmienia, pojenia, uwiązania i do innych celów, należy odkazić w ten sam sposób.

(3) Tak samo mają być odkażone należące do zarządów kolejowych rampy, miejsca ładowania i wyładowania i zagrody dla bydła po ich użyciu przez wymienionego w ust. 1 rodzaju zwierząt.

§ 2

(1) Zobowiązanie do odkażania wagonów kolejowych i należących do nich sprzętów (§ 1 ust. 1 i 2) ciąży na zarządzie kolejowym, w którego

tung, in deren Bereich die Wagen entladen werden. Erfolgt die Entladung außerhalb des Generalgouvernements, so ist diejenige Eisenbahnverwaltung zur Entseuchung verpflichtet, deren Strecke von den Wagen bei der Rückkehr in das Generalgouvernement zuerst berührt wird. Bei Wagen, die außerhalb des Generalgouvernements entladen werden, kann von der Entseuchung Abstand genommen werden, wenn die ordnungsmäßige Entseuchung vor deren Wiedereingang sichergestellt ist.

(2) Für die Entseuchung der Rampen, der Ein- und Ausladeplätze (§ 1 Abs. 3) hat die Eisenbahnverwaltung zu sorgen, der diese Einrichtungen gehören.

(3) Die Eisenbahnverwaltungen sind berechtigt, für die Entseuchung der Wagen und der dazugehörenden Geräte eine Gebühr zu erheben.

§ 3

Die Vorschriften dieser Verordnung gelten in gleicher Weise für die Beförderung von Tieren auf Schiffen, mit Ausnahme von Fähren. Die Verpflichtung zur Entseuchung obliegt den Eigentümern oder an deren Stelle den mit der Führung der Schiffe beauftragten Personen.

§ 4

Im Eisenbahn- und Schiffsdienst beschäftigte Personen, die die ihnen obliegende Pflicht der Anordnung, Ausführung oder Überwachung einer Entseuchung vernachlässigen, werden mit Geldstrafe bis zu 2 000 Zloty und, wenn infolge dieser Vernachlässigung Vieh von einer Seuche ergriffen worden ist, mit einer Geldstrafe bis zu 20 000 Zloty oder Gefängnis bis zu einem Jahr bestraft, sofern nicht in anderen Vorschriften eine schwerere Strafe angedroht ist.

§ 5

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) wird ermächtigt, Bestimmungen über die Art der Entseuchung, über Ort und Zeit ihrer Ausführung sowie über die Höhe der für die Entseuchung zu erhebenden Gebühren im Wege der Anordnung zu erlassen.

§ 6

Diese Verordnung gilt nicht für den Distrikt Galizien.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

obrębie wyładowuje się wagony. Jeżeli wyładowanie nastąpi poza Generalnym Gubernatorstwem, to zobowiązany do odkażenia jest ten zarząd kolejowy, którego torami wagon nasamprzód przejeżdża po powrocie do Generalnego Gubernatorstwa. Przy wagonach wyładowanych poza Generalnym Gubernatorstwem pominąć można odkażenia, o ile prawidłowe odkażenie zapewnione jest przed ich powrotem.

(2) O odkażenie ramp, miejsc ładowania i wyładowania (§ 1 ust. 3) dbać winien ten zarząd kolejowy, do którego urządzenia te należą.

(3) Zarządy kolejowe uprawnione są do pobierania opłat za odkażanie wagonów i należących do nich sprzętów.

§ 3

Przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują w równej mierze przy przewozie zwierząt statkami z wyjątkiem promów. Zobowiązanie do odkażenia ciąży na właścicielach lub w ich miejsce na osobach, którym poruczono prowadzenie statków.

§ 4

Osoby zatrudnione w służbie kolejowej i okrętowej, które zaniedbują ciążący na nich obowiązek zarządzenia, przeprowadzenia lub nadzorowania odkażenia, karane będą grzywną do wysokości 2 000 zł, a jeżeli z powodu tego zaniedbania bydło zostało dotknięte zarazą, grzywną do wysokości 20 000 zł lub karą więzienia do jednego roku, o ile w innych przepisach nie jest zagrożona kara surowsza.

§ 5

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) do wydania w drodze zarządzeń postanowień co do sposobu odkażania, miejsca i czasu jego przeprowadzenia, jak również co do wysokości pobierać się mających za odkażenie opłat.

§ 6

Rozporządzenie niniejsze nie obowiązuje w Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Einführung eines Ausweises für Deutschstämmige im Generalgouvernement.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Ein Deutschstämmiger kann auf eigenen Antrag oder den Antrag einer deutschen Behörde durch den für seinen Wohnsitz zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) einen Ausweis erhalten, in dem seine deutsche Abstammung festgestellt wird.

(2) Für die zur Begründung des Antrages vorgebrachten Tatsachen sind Beweismittel beizubringen.

Rozporządzenie

o wprowadzeniu legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Osoba pochodzenia niemieckiego otrzymać może na własny wniosek lub na wniosek władzy niemieckiej przez właściwego dla jej siedziby Starostę Powiatowego (Starostę Miejskiego) legitymację, w której stwierdzone zostaje jej pochodzenie niemieckie.

(2) Na fakty, podane celem uzasadnienia wniosku, przytoczyć należy środki dowodowe.

(3) Die Ausstellungsbehörde entscheidet nach Prüfung des Antrages und der beigebrachten Beweismittel endgültig.

§ 2

Deutschstämmig im Sinne dieser Verordnung ist, wer deutsche Vorfahren hat, ohne die deutsche Staatsangehörigkeit oder die Kennkarte für deutsche Volkszugehörige (Verordnung über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 26. Januar 1940 (VBlGG. I S. 36) zu besitzen.

§ 3

Auch ein Nichtdeutscher, der mit einem Deutschen verheiratet ist, kann auf eigenen Antrag einen Ausweis gemäß § 1 erhalten, sofern die eheliche Gemeinschaft nicht aufgegeben ist und aus ihr Kinder hervorgegangen sind, die noch am Leben sind.

§ 4

(1) Wer sich einen Ausweis gemäß § 1 erschleicht, wird mit Zuchthaus bestraft. Die versuchte Tat wird wie die vollendete bestraft.

(2) Für die Aburteilung ist das Sondergericht zuständig.

§ 5

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) bestimmt durch Anordnung, unter welchen Voraussetzungen Personen, die einen Ausweis auf Grund dieser Verordnung besitzen, die Kennkarte für deutsche Volkszugehörige gemäß der Verordnung über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 26. Januar 1940 (VBlGG. I S. 36) erhalten können.

§ 6

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) wird ermächtigt, Verwaltungsanordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen.

§ 7

Diese Verordnung tritt am 15. November 1941 in Kraft.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Władza wystawiająca rozstrzyga ostatecznie po zbadaniu wniosku i przytoczonych środków dowodowych.

§ 2

Pochodzenia niemieckiego w myśl niniejszego rozporządzenia jest, kto ma niemieckich przodków, nie będąc w posiadaniu niemieckiego obywatelstwa lub karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego (rozporządzenie o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 stycznia 1940 r. — Dz. Rozp. GG. I str. 36).

§ 3

Także osoba, pochodzenia nieniemieckiego, zaślubiona z osobą pochodzenia niemieckiego, może na własny wniosek otrzymać legitymację stosownie do § 1, o ile wspólność małżeńska nie została porzucona i z tej wspólności pochodzą dzieci, które są jeszcze przy życiu.

§ 4

(1) Kto wyłudzi dla siebie legitymację według § 1, podlega karze ciężkiego więzienia. Czyn usiłowany karany będzie jak czyn dokonany.

(2) Do zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

§ 5

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) postanawia w drodze zarządzenia pod którymi warunkami osoby, które posiadają legitymację na podstawie niniejszego rozporządzenia, uzyskać mogą kartę rozpoznawczą dla przynależnych do Narodu Niemieckiego stosownie do rozporządzenia o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 36).

§ 6

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) jest upoważniony do wydawania zarządzeń administracyjnych do niniejszego rozporządzenia.

§ 7

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1941 r.

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Verordnung

über die Änderung der Zollstrafverordnung.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Nach § 14 der Verordnung über Strafrecht und Strafverfahren für Verbrauchssteuer, Zoll- und Monopolzuwiderhandlungen (Zollstrafverordnung) vom 24. April 1940 (VBlGG. I S. 175) wird folgender Paragraph eingeschaltet:

§ 14a

Anwendung der Reichsabgabenordnung.

Im übrigen finden die Vorschriften des 1. Abschnitts im III. Teil der Reichsabgabenordnung sinngemäße Anwendung.

Drugie rozporządzenie

w sprawie zmiany rozporządzenia karnego celnego.

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Po § 14 rozporządzenia o prawie i postępowaniu karnym w sprawie przestępstw spożywczo-podatkowych, celnych i monopolowych (rozporządzenie karne celne) z dnia 24 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 175) wstawia się następujący paragraf:

§ 14a

Zastosowanie Ordynacji skarbowej Rzeszy.

Poza tym mają odpowiednie zastosowanie przepisy 1. Działu w III. części Ordynacji skarbowej Rzeszy.

§ 2

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung
über die Individualversicherung im Distrikt Galizien.

Vom 29. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Im Distrikt Galizien werden eingeführt:
1. Die Verordnung über die Individualversicherung im Generalgouvernement vom 21. Dezember 1939 (VBlGG. S. 244) mit Ausnahme des § 5,
2. die Zweite Verordnung über die Individualversicherung im Generalgouvernement vom 13. Juni 1941 (VBlGG. S. 329).

(2) Versicherungsunternehmen, denen bisher auf Grund des § 2 der Verordnung über die Individualversicherung im Generalgouvernement vom 21. Dezember 1939 (VBlGG. S. 244) die Genehmigung zur Ausübung der Versicherungstätigkeit erteilt ist, sind auch im Distrikt Galizien zugelassen.

§ 2

(1) Die nach § 1 zugelassenen Versicherungsunternehmen dürfen im Distrikt Galizien Zweigniederlassungen und Verwaltungsagenturen nur mit Genehmigung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft) errichten.

(2) Die in der Zeit vom 1. August 1941 bis zum Inkrafttreten dieser Verordnung bereits abgeschlossenen Versicherungsverträge bedürfen zu ihrer Gültigkeit der Bestätigung durch die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft), die bis spätestens 1. Januar 1942 zu beantragen ist.

§ 3

(1) Auf die im Distrikt Galizien nach dem 1. August 1941 abgeschlossenen Versicherungsverträge findet das bisher dort geltende Versicherungsvertragsrecht nach dem Stand vom 31. August 1939 Anwendung.

(2) Die Verordnung über die Feuerzwangsversicherung und die Allgemeine Versicherungsanstalt auf Gegenseitigkeit vom 27. Mai 1927 in der Fassung der Bekanntmachung vom 2. Dezember 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen 1933 Nr. 3 Pos. 23) nebst den hierzu ergangenen Änderungen und Ergänzungen hat im Distrikt Galizien vorläufig keine Gültigkeit.

Krakau, den 29. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie
o ubezpieczeniu indywidualnym w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 29 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) W Okręgu Galizien (Galicja) wprowadza się:
1. rozporządzenie o ubezpieczeniu indywidualnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 21 grudnia 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 244) z wyjątkiem § 5;
2. drugie rozporządzenie o ubezpieczeniu indywidualnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 329).

(2) Zakłady ubezpieczeń, którym dotychczas na podstawie § 2 rozporządzenia o ubezpieczeniu indywidualnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 21 grudnia 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 244) udzielono zezwolenia do wykonywania działalności ubezpieczeniowej, dopuszczone są również w Okręgu Galizien (Galicja).

§ 2

(1) Dopuszczonym według § 1 zakładom ubezpieczenia wolno zakładać w Okręgu Galizien (Galicja) filie oraz agencje administracyjne tylko za zezwoleniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki).

(2) Umowy ubezpieczeniowe, zawarte już w czasie od dnia 1 sierpnia 1941 r. do czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, wymagają dla swej ważności zatwierdzenia przez Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Gospodarki), o które należy postawić wniosek najpóźniej do dnia 1 stycznia 1942 r.

§ 3

(1) Do umów ubezpieczeniowych, zawartych w Okręgu Galizien (Galicja) po dniu 1 sierpnia 1941 r., ma zastosowanie prawo dotyczące umów ubezpieczeniowych, obowiązujące dotychczas tam, według stanu z dnia 31 sierpnia 1939 r.

(2) Rozporządzenie o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych z dnia 27 maja 1927 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 2 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. 1933 r. Nr. 3, poz. 23) wraz z wydanymi do niego zmianami i uzupełnieniami nie obowiązuje chwilowo w Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau, dnia 29 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1.

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1.